

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ג | גיליון תרכ"ה | יושב תשפ"ה

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
17:57	16:04	ת"א - בני ברק
17:53	16:18	לונדון
17:08	15:54	ניו יורק
17:43	16:13	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

073-3834583

קול קהילתנו

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

בקש יעקב לישוב בשלוח קפץ עליו רוגזו. יעקב רצה לסלול דרך שיוכלו לעבוד את השם יתברך בלי נסיונות, אך ה' רצה שכך יהיה השכר והחשיבות - על ידי רוגזו של יוסף - התמודדות עם נסיונות וקשיים.

כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'באר יעקב' זי"ע

רק עם נסיונות!

ישקו העדרים

והרגיז יצ"ט על יצה"ר. וזה 'רוגזו' של יוסף היינו מה שיוסף הרגיז יצ"ט על יצה"ר, ובכך הראה הקב"ה ליעקב שהחשיבות הגדולה היא כאשר יש נסיונות וקשיים בעבודת ה' ואפכ"כ מתגברים על הכל ועושים רצונו של מקום. וזה פשר בלשון המדרש - נזדווג לו 'שטנו' של יוסף - אותה השטן שעמד כנגד יוסף להכשילו, והיה צריך להתגבר במלחמה כנגדו.

וכה יעקב ויוסף לעמוד בנסיונות הקשים היה ע"י עסק התורה לשמה - שזוכה והתורה נעשית לו סם חיים להגין עליו ולהצילו מהיצה"ר, כי (קידושין ל:) "בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין". וזה רק ע"י עסק התורה לשם שמים.

וכה זה ביקשו היוונים הרשעים לבטל מישראל, כמ"ש (נוסח על הניסים) "כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך" לא אמר רק להעבירם על רצונך, אלא להשכיחם 'תורתך'. כי הרשעים בקשו להפסיד מבני ישראל את האמונה הפשוטה בהש"ת ולהלביש הכל בדרך הטבע ובהבנה שכלית ולהביא בכך שלא יקיימו בני ישראל את רצון ה' משום שהוא ציוה, אלא מפני הבנתם השכלית.

וזוה 'להשכיחם תורתך' שהסכימו שבני ישראל יעסקו בתורה, אך בתנאי שעסק התורה יהיה כמו בכל חכמה אחרת ולא משום שזו תורת השי"ת, והיינו להשכיחם 'תורתך' דייקא, היינו להשכיח מהם את היות התורה תורת ה', והוא אשר ציוה עלינו לעסוק ולהגות בה.

טעם חטא מעולם, וכפי שהעיד בעצמו - ראובן בכורי אתה כוחי וראשית אוני (מט, ג' ופ' רש"י שם). ומאידך, היו לו מלחמות קשות עם שרו של עשו, הוא השטן הוא הס"מ, אשר ניסה בכל כוחו לפגום בקדושתו, כנאמר (ל, מה) ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר, ומובא שתיבת 'ויאבק' הוא 'אבק', ר"ת אות ב'רית ק'ודש, שבענין זה בא שרו של עשו להכשילו, וכן בגמרא (חולין צא ע"ב) והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו וכו', תנא, עולין ומסתכלין בדיוקנו של מעלה ויורדין ומסתכלין בדיוקנו של מטה, רצו לסכן אותנו, מיד 'והנה ה' נצב עליו'. והיינו כשישן, היו מלאכים שרצו להכשילו בהיפך הטהרה, מיד נצב ה' עליו - לשומרו מן החטא.

וכשראה יעקב קושי הנסיונות, חשש על עתיד הדורות הבאים, אם יוכלו לעמוד בהם, לכן חפץ לסלול בעבורם דרך חדשה שיוכלו לעלות במדרגות עבודת ה' בלא נסיונות.

וזוהו 'ביקש יעקב לישוב בשלוח' - ביקש עבור הדורות הבאים ש'הם' ישובו בשלוח ולא יהיו 'להם' נסיונות, כי בכך בטוח היה שלא יכשלו בניו חלילה. אך הקב"ה לא הסכים עמו בזה, כי החשיבות לפני הקב"ה היא בכך שיש לאדם נסיונות בעבודת ה', והוא עומד בהם. ולכן 'קפץ עליו רוגזו של יוסף', כלשון הגמרא (ברכות ה.) לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע. וכתב מהרש"א, לפי משמעו רוגז מלשון כעס... וענין זה הראה הקב"ה עתה ליעקב בעת שהוריד את יוסף למצרים ועמד שם בפני נסיונות קשים

יושב יעקב (לו, א-ב). כתב רש"י, ביקש יעקב לישוב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישוב בשלוח, אמר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא בְּמִשְׁפָּחָם מְבַקְשִׁים לִיּוֹשֵׁב בְּשִׁלּוּחַ בְּעוֹה"ב.

השאלה מיד מתעוררת, איך ביקש יעקב לישוב בשלוח, הלא אין ז' דרכים של צדיקים לחפש שלוח, כי הרי (ברכות ס"ג) תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא וכו'. גם מה הפשר של קפץ עליו 'רוגזו' של יוסף. ובמדרש (ב"ר פז, ג.) יעקב אבינו ע"י שביקש לישוב בשלוח בעוה"ב - נזדווג לו שטנו של יוסף, למה לא אמר כמו כאן 'רוגזו' של יוסף וכו'.

כדי להבין זאת, הקדים רבינו ואמר, אשר יש צדיק שהוא קדוש מרחם אמן, ומעולם לא נפל, ויש צדיק אשר שב בתשובה ביום מן הימים אליו יתברך. וחקרו הקדמונים ז"ל מי מהם חשוב יותר (עיי' שמונה פרקים להרמב"ם פרק שישי ובהגות מהריע"ב שם אות ב') דיש מי שאומר שזה שלא טעם מעולם טעם חטא הוא מעולה יותר, כי נפשו טהורה ואינה מתאוה לרע. ויש שאמרו ההיפך, זה שצריך לעמול ולשרש מקרבו את נטיותיו הרעות הוא החשוב יותר, כי לפום צערא אגרא.

יעקב אבינו כלל את שתי הבחינות, מחד, היתה הורתו ולידתו בקדושה, וכבר בבטן אמו היה מפרסם לצאת בעת שעברה על פתחי בתי כנסיות ובתי מדרשות, וכשנולד היה לאיש תם יושב אהלים ונטמן בבית מדרשו של עבר י"ד שנים, וממילא היה רחוק מכל רע, ולא טעם

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פרשת וישב תשע"ו

היא לא עת לחשות, וצריך להילחם במקור הרשע והטומאה בכל עת ובכל שעה, כי בכל רגע ורגע שיוסיף מלחמתו בעוה"ז, אזי טובה היא עד למאוד לעם ישראל, שמהם יותן לבני ישראל, הכוח להמשיך ולהתגבר על כל ניסיונותיהם בעולם החשוך הזה, ומתן שכרו יהא מתוקן להם אך ורק בעולם שכולו טוב.

אחת מימי החסדים שניתנו לעם ישראל, המה ימי החנוכה שממשמשים ובאים עלינו לטובה ולברכה, ובם נתגלה להדיא חסדיו המרובים שעשה עמנו השי"ת, כאשר מתתיהו כה"ג ובניו לחמו את מלחמת השי"ת ביוונים כשהם היו מתי מעט, ונצחום שלא כדרך הטבע, כפי שארז"ל (שבת כא:)... וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו להדליק אלא יום אחד, נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, ע"כ. הרי, שעבודת בית המקדש חזרה למקומה ע"י שהגביר עלינו חסדו ית"ש, והמציא לנו את הפך שמן שהיה חתום בחותם הכה"ג, וממנו נשתלשל אורה של ימי החנוכה. ואולי זהו הכוונה מה ששלמה המלך שפך שיח לבו להקב"ה (שיד השידים ה, ו) שימיני כחותם על לבך, כחותם על זרועך, כי עזה כמוות אהבה וגו', רצ"ל, שצפה שלמה ברוח קדשו שעתידים היוונים להיצר לישראל, ולבסוף יגאלם השי"ת מאהבתו וחמלתו עליהם, ולכן ביקש שלמה מאת ה', שימיני כחותם על לבך, כמו שבזמן היוונים המצאת להם את הפך שמן הטהור שהיה חתום בחותמו של כה"ג, ועי"כ הָרְאִיתָ לבניך אהבתך העזה, כיוון שבכך חזרה השכינה למשכנה, כמו"כ הראיני גם לי אותה מידת האהבה, ואהיה חקוק על לבך כאותה החותם. ואיתא מהרה"ק מקאזניץ זי"ע ועכ"א בספרו "עבודת ישראל" (דיוש לחנוכה) וז"ל: ... לכן בחנוכה אחרי אשר עיקר הכוונה להמשיך האור למטה, דהיינו, להאיר להחולקים בחושך, ולהעולמות הנמוכים, לפקוח עיניים עוורות, המה יביטו ויראו מעשי ה', ע"כ. ועי" גילוי אור התורה בימי החנוכה, יגורש טומאת יוון שהיא החושך המחשיך את עיניהם ולבם של ישראל, וליהודים תהיה אורה זו התורה, ובחסדו הגדול יאירו עיני האדם בכל צעד ושעל.

והשי"ת יהיה בעזרנו, שנזכה להכין עצמינו כדבעי, לקבל את שפע אורות הימים הללו לתוך גופינו ונשמותינו, ועי" קיום מצוות הדלקת נר חנוכה שלנו, נעשה נחת רוח להבורא ית"ש, ויאר ה' פניו אלינו במלוא חפניים, ונזכה אנו וזרעינו וזרע זרעינו ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתנו באהבה, עדי זריח בנו ה' במהרה אורו של משיח צדקינו בבנין בית מקדשינו ותפארתינו, אמן.

עשו. רצ"ל, שכיוון שנולד לו ליעקב יוסף הצדיק, הרי שהשיג את כל מטרתו בישיבתו כל השנים אצל לבן, והיה כדאי לו להילחם עם לבן בנישואי רחל אליו, כיון שכל עיקר קדושת עם ישראל תלויה ועומדת עליו, אשר ממנו תצא ותזריח אור הקדושה והטהרה, וזאת היתה נמי כוונת לבן ברמאותו את יעקב, שחלילה לא תתמלא מחשבות אותו צדיק יעקב, להינשא עם רחל בתו אשר מהם תתהווה לבסוף לידת יוסף הצדיק, שעל ידו תשרה שכנית כבודו בבתי כל ישראל, אולם, כיוון שיעקב אבינו השכיל להבין מחשבות לבו הרע, לכך לא חס על כוחו וזמנו, עד שהגיע לתכלית כוונתו, שהוא לידת יוסף הצדיק, שהוא שטנו של עשו - שהיא מקור הטומאה. וביזה יבוא על מקומו דברי רש"י המובאים בחז"ל (בר"ר פז, ה) דבר אחר וישב יעקב, הפשתני הזה נכנסו גמליו טעונים פשתן, הפחמי תמה, אנה יכנס כל הפשתן הזה, היה פיקח אחד משיב לו, ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו, כך, יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה, תמה ואמר, מי יכול לכבוש את כולו, מה כתיב למטה אלה תולדות יעקב יוסף, וכת"ב (עובדיה א, יח) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש, ניצוץ יוצא מ"יוסף" שמכלה ושורף את כולם, ע"כ. ולכאורה צ"ב, דהרי מניצוץ אחד של אשו של יעקב די והותר לשרוף כל הפשתן, ואלמה צריך להשתמש דייקא בלהבתו של יוסף? אמנם לדברינו שפיר יתבאר, שמלחמת יעקב בעשו היא לא מלחמה גופנית בין שני אומות השונאים זו את זו, אלא, מלחמה זו היתה מלחמה רוחנית עולמית בין צד הקדושה לצד שכנגדו, ועל יוסף הצדיק שהיא מידת היסוד, היה מוטל עליו לנצח ולהכניע את צד הקליפה לעד ולנצח נצחים, ולכך לא הסתפק יעקב להכניעו את עשו מאשו, כי אם היה מן הצורך לשרוף אותם ולכלותם באש הלהבה היוצא מיוסף הצדיק, ובכך יזכו עם ישראל לתשועה ולטהרה עולמית.

ובזה יבואר נמי בחדא מחתא הני ג' פירושי הני"ל, סיבה ראשונה שיעקב נתגלגל למצרים, היא עבור יוסף הצדיק, שיעקב השפיע עליו מקדושתו, שיהיה בכוחו להתגבר על כל הנסיונות שהיו לו במצרים, שזו היא סלילת הדרך להמשך עתידו של כלל ישראל, ולכן הקרה ה' לפניו שכל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף, כיוון שיעקב המשיך כוח הנצחון במלחמת הטומאה בבנו יוסף, שיהא הוא ממשיך דרכו בעבודת הקדושה כראוי וכנכון, וכשביקש יעקב לישב בשלווה, והיה במחשבתו לומר, שנסתיימה עבודתו בכך, הקפיץ עליו הקב"ה רוגזו של יוסף, ואמר לו, לא דיין מה שמתוקן לצדיקים לעת"ל, אלא שמבקשים לישב בשלווה בעוה"ז, רצ"ל, דבעוה"ז

בתוה"ק (בראשית לו, ב) אלה תלדות יעקב, יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן וגו'. וברש"י הק' ביאר בג' אופנים ואלו הם: א. אלה של תולדות יעקב - אלה ישוביהם וגלגוליהם עד שבאו לכלל יישוב. סיבה ראשונה יוסף בן שבע עשרה וגו' על ידי זה נתגלגלו וירדו למצרים. זהו אחר פשוטו של מקרא להיות דבר דבור על אופניו. ב. מדרש אגדה דורש, תלה הכתוב תולדות יעקב ביוסף מפני כמה דברים, אחת שכל עצמו של יעקב לא עבד אצל לבן אלא ברחל, ושהיה זיו איקונין של יוסף דומה לו, וכל מה שאירע ליעקב אירע ליוסף, זה נשטם וזה נשטם, זה אחיו מבקש להרגו וזה אחיו מבקשים להרגו, וכן הרבה בבראשית רבה (פז, ו). ג. ועוד נדרש בו וישב - ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישב בשלווה? אומר הקדוש ברוך הוא, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלווה בעולם הזה, ע"כ.

והנראה בעזרתו ית"ש לשלב בין כל הני הביאורים. בהקדם מה דאיתא בספה"ק (שם משמואל וירא שנת תרע"א, תולדות שנת תרע"ו, ר' צדוק הכהן מלובלין בספרו קומץ המנחה חלק ב' אות מ') דבסדר השתלשלות הנשמות היה באברהם עירוב טוב ורע, ולכך יצאה ממנו יצחק וישמעאל, וכמו"כ גבי יצחק היה צריך עדיין לצאת ממנו הפסולת של עשו, ורק יעקב היה מיטתו שלימה ונזדככה כבר כל יוצאי יריכו והיה כל תולדותיו כיוצא בהן - שבטי י-ה עדות לישראל [ועי"ש עומק הענין ותבין הדק היטב הדברים] ולולי דמסתפינא היה נ"ל, דמבין השבטים עצמם העלה יעקב אבינו את בנו יוסף לדרגות גבוהות ונעלות, והטיל עליו את התפקיד לבנות את יסוד היסודות ועצם תכליתו של עם ישראל לדורותיהם, שהיא עבודת קדושתו ופרישותו של עם ישראל יתר משאר אומות העולם, ולכך הנחיל יעקב מכוחו הקדוש ליוסף בנו שנפשו היתה קשורה בנפשו, שיהא הוא במלחמת חייו משעבד את תאוות ומחשבות דורות ישראל, ובטח בו שבזכותו הגדולה תהיה תקומה לעם ישראל בכל מצביהם, וכמו שמצינו בפרשת יוסף עם פוטיפר שניצח במלחמתו את אותה המרשעת, שרצונה היתה לקעקע קדושתו של ישראל לנצח, ועי" שנלחם עמה בעוז ובגאון הטביע את חותם הקדושה בלבם של כלל ישראל, ומכוחו וקדושתו זכו עם ישראל להיבדל מכל העמים ולהיותם נקראים בשם עם סגולתו, הראויים לקבל את תורתנו הקדושה והטהורה, ויבואו טהורים ויתעסקו בטהרות.

ולפי דברינו יובן נמי היטב מה שפירשו חז"ל (בראשית רבה עג, ז) עה"פ (לעיל ל, כה) והיה כאשר ילדה רחל את יוסף, ויאמר יעקב שלחני ואלכה אל מקומי וארצי. כיון שנולד יוסף, נולד שטנו של

כסלו", מלמל, "חג הגאולה"...

שעה קלה היה נתון בהרהוריו. מרגע לרגע חש געגועים עזים יותר להתוודעויות-של-פעם. בהיותו איש-עסקים המחליט מהר, החליט מיד - לנכס בביתו התוועדות של "ט בכסלו. הוא הכיר כמה מבני החסידים באזור מגוריו ובתוך זמן קצר דאג להעביר אליהם את ההזמנה.

למחרת בערב הסבו בטרקלין ביתו המפואר כמניין חסידים. מטבע הדברים זו לא הייתה התוועדות שגרתית. החסידים הנרגשים מן העובדה כי בעל-הבית העשיר, שסר מן הדרך, עודנו זוכר את גרסת ניקותו ואף מבקש להתחמם מעט לאורה, התוועדו כביכול בינם לבין עצמם, אך את דבריהם כיוונו בעיקר לאזניו. הוא החליף לקראת ההתוועדות את בגדיו הנכריים, בניסיון להידמות ככל האפשר לאורחיו החסידים.

ישבו אפוא החסידים והתוועדו. שרו ניגוני דבקות ושמחה, השמיעו דברי תורה וחסידות, חזרו מאמרותיו של הרבי בעל הגאולה, ושוב שרו וכך הלאה. שעות מספר נמשכה ההתוועדות, כשבין אמירה לחברתה ובין ניגון למשנהו לוגמים החסידים כוסיות 'לחיים' ומכבדים גם את בעל-הבית בלגימה מקרבת.

ככל שנקפו השעות, הבחינו החסידים כי המעטה החיצוני של האיש מתקלף אט-אט

באחד הפרוורים המוריקים של פטרבורג, בירת רוסיה של אותם ימים, התנוססה חווילה מפוארת, שבעליה היה עשיר גדול ובעל-נכסים. פחות ידוע היה כי איש זה הוא יהודי, ולא סתם יהודי אלא בן למשפחה חסידית.

הסטייה מדרך הישר החלה אצלו לאחר שהצלחה האירה לו פנים. יותר ויותר מצא עצמו טרוד בענייני עסקיו ופחות בענייני התורה והמצוות. גם האקלים החברתי שבו שהה לרגל עסקיו, עשה את שלו. תחילה השתנתה הופעתו החיצונית. אחר-כך מצא עצמו מוותר פה ושם על תפילה ועל קיום מצווה כלשהי, לרגל עניינים 'בוערים'. ולבסוף השיל מעליו לחלוטין את עול התורה והמצוות וכל סימן-היכר יהודי.

בעליית ביתו שכן חדרו האישי, שממנו ניהל את עסקיו. חלון גדול היה פעור בקיר שלצידו, דרכו יכול היה להשקיף בהנאה ברחוב. משם נראו לו האנשים קטנים ממידתם, דבר שהוסיף עוד יותר לתחושת הגאווה והסיפוק העצמי.

אולם מעל ראשו התנוסס ציור גדול ומרהיב של דיוקנו של הבעל התניא הרה"ק רבי שניאור זלמן מליאדי זיע"א. זה היה ציור מדהים ביופיו, שהזמין על-ידו לפני שנים אצל אחד מטובי הציירים. שכן למרות הניתוק מענייני התורה והמצוות, חש לא-אחת משיכה פנימית אל המורשת החסידית שממנה צמח.

הוא לא חש בסתירה שבין סגנון חייו לבין תמונתו של הרבי. אדרבה, בכך חש כי עדיין הוא שומר קשר מסויים עם מורשתו. ואולי באורח בלתי-מודע ראה בכך מעין פתח-מילוט לימים 'בואו'...

יום אחד, בעודו יושב במשרדו וסוקר את תכולתו בעונג, נחו עיניו על התמונה שעל הקיר. עיניו של הרבי הביטו בו, אך כאילו היה שקוף, לא נעצרו בו אלא המשיכו הלאה במבטן הצופה למרחוק. בלא-משים עלעל בלוח-השנה שנח על שולחנו. פתאום זו משהו בליבו. הוא גילה, כי למחרת בערב יחול "ט בכסלו. בבת-אחת צפו ועלו בראשו זיכרונות ילדות. "י"ט כסלו, י"ט

מעליו, וכי מתוכו מבצבצת נפשו היהודית, הכמחה למעט רוחניות אלוקית.

אולם בנקוף השעות שקעו החסידים בעולמם שלהם והפסיקו לעקוב אחר בעל-הבית, מעשיו ותגובותיו. הם עצמו את עיניהם והפליגו בשירה נרגשת, שנשאה אותם אל עולמות אחרים.

קרניים ראשונות של השחר המפציע חדרו בעד החלון אל הטרקלין. החסידים החלו מתנערים ממושבם, כדי לפנות לבתיהם ולהכין את עצמם לקראת יום חדש בעולמו של הקב"ה. פתאום הבחינו כי מקומו של בעל-הבית נפקד. תחילה חשבו כי שכב לישון. אולם כעבור רגע שמעו קולות מזורים מתוך הבית. מתוך דאגה לשלומו, החלו לצעוד בין החדרים בעקבות הקולות. הם הגיעו עד גרם המדרגות שהוביל אל חדרו הפרטי שבעליית הבית.

מחזה מדהים נגלה לעיניהם. בעל-הבית היה שרוע מלוא קומתו על שולחן העץ המפואר כשראשו נישא אל התמונה התלויה על הקיר. בעיניים זולגות דמעות ובקול ניחר זעק מעומק ליבו: "אנא, רבי, עזור לי! רוצה אני לשוב בתשובה שלמה. מבטיח אני לך כי אשוב להיות יהודי כשר ומקפיד על קלה כחמורה! אנא, רבי, עזור לי! עזור לי!"...

החסידים עמדו כמסומרים למקומותיהם. הם לא האמינו כי זה האיש. שעה ארוכה נמשך המחזה בעוד הם, החסידים, עוקבים אחר תהפוכותיה הסוערות של נפש יהודית בהתעוררותה. ואכן, מאותו יום שינה הגביר את אורחות חייו וחזר להיות יהודי וחסיד.

את הסיפור הזה גולל, בעת התוועדות י"ט בכסלו, אדמו"ר הריי"צ מליובאוויטש. כשסיים את הסיפור, חזר על מילותיו של בעל התניא, שאמר על היום הזה כי "בו יתגדל ויתקדש שמה רבא ויתעוררו אלפי לבבות ישראל בתשובה"...

• כוס תנחומים •
נשגב קדם ידידנו הנכבד
הרה"ג **מנחם קליין שליט"א**
אב"ד פרנקפורט
על פטירת אחות ע"ה
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון, שלא ישמע עוד שוד ושבר
בגבולכם, אך טוב וחסד, ששון ושמחה ירדפונם כל ימי חייהם.
המשתתפים בצערכם
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

נדבת ידידנו הנכבד
הר"ר **אליעזר וינברג הי"ו**
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת בנו שיחי'
יה"ר שיזכו לרווח רוב נחת דקדושה
ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

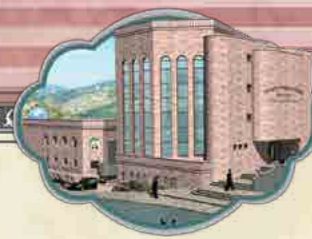
הַעֲצָה שֶׁתִּהְיֶה אַחֲרָיִם וְקִשּׁוּרִים עִם כָּל אַחֲיֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת אֵמֶת, אַהֲבַת תְּבָרִים מְקַשְׁיָבִים,
וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבָבְכֶם שׁוֹם טִינָא עַל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּדַת יְהוּדִית
וְלָדוֹן כָּל אֶחָד לְזָכוֹת כִּי הַשְּׁעָה צְרִיכָה מְאוֹד לָזֶה

מתוך מכתב שכתב רבי משה מקוברין לתלמידיו בעת צרה

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

בן הרה"ח משה קליגר הי"ו. כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כובד בסידור קידושין.

בהמשך הגיע לשמוח בשמחת חתן, כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שתה לחיים לכבוד השמחה ואיחל עם החתן ועם המחותנים ואיחל להם בבניין בית נאמן ורוב נחת דקדושה.

עוד השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת הנישואין בבית שמש לבן מוחותנו הרה"צ רבי מ"מ יהושע לעמברגר שליט"א - החתן הרב יעקב שליט"א.

ביום רביעי פר' וישב בערב השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת האירוסין אצל ש"ב הרה"צ רבי מנחם זעגלבוים שליט"א לרגל אירוסיתו.

בהמשך הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א להשתתף בשמחת בר המצוה לבן מוחותנו הג"ר טוביה ליברמן שליט"א, בן הגה"צ רבי יהושע ליברמן, ראש ישיבת שומרי החומות וחתן גאב"ד קרית צאנז ירושלים.

לאחמ"כ הגיע לשמחת השבע ברכות לנכד גאב"ד עירנו הגר"ח וייס שליט"א.

כמו"כ הגיע לשמחת השבע ברכות לבן הרה"ח יונה ויינברג הי"ו חתן הרה"ח מנדל עקשטיין שליט"א, שנערכה בעירנו. כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שתה לחיים ורקד ריקוד של מצוה עם החתן והמחותנים.

ביום שני התקיים שמחת הנישואין לבת המשב"ק הרב אברהם אהרן גרשטנקורן הי"ו עם החתן אהרן

פריימן.

בליל שישי פר' וישלח הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לבית שמש להשתתף בהתכנסות החבורה שנערכה בבית הר"ר מרדכי גרשטנקורן הי"ו, לכבוד הילולת הבת עין זצ"ל.

ביום ראשון פר' וישב הגיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לירושלים לנחם את הגה"ר זושא שמחה שליט"א ראש הישיבה הכלל חסידי בעירנו שישב שבעה על בנו הקד' ניק וחכים יהושע אהרן טוביה הי"ד שנרצח בידי בן עוולה בשונו משמחת הש"ב בדרכו לירושלים.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ניחםם בנטפי ניחומים ונפרד מהם באמירת המקום ניחם אתכם ושלא ישמע בביתם שום צער.

במוצ"ש פר' ויצא ערך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ביקור מקיף ויסודי במקוה החדשה של בית המדרש כולל חצות בעירנו, כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א קיבל הסבר וליווי ע"י מנהל המקוה בר"ר אברהם וייספיש הי"ו.

ביום שני פר' וישלח השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת השבע ברכות לבן ש"ב כ"ק האדמו"ר מסטאניסלאוו שליט"א שנערכה בבית מדרשו.

ביום שלישי פר' וישלח השתתף כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת החתונה לנכד כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א, בן לבנו הרה"צ רבי חיים מאיר שליט"א, רב קהילת תוא"י בעירנו. השמחה התקיימה בעירנו במתנ"ס

השיבונו. פרשית וישב שולחן הטהור בליל שב"ק בשעה 9:15

מזלזא טבא וגדיא יאה

מעוזמקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח אליהו שמעיה הי"ו לרגל שמחת הולדת הכרה	הרה"ח צ'רבי חיים שרגא שטרן שליט"א לרגל שמחת נישואי הבן
הרה"ח מאיר משה פרידמן הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן	הרה"ח מנדל עקשטיין הי"ו לרגל שמחת בר מצווה לנינו ולהולדת הנינת
הרה"ח משה קליגר הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן	הרה"ח ישראל דוד קרמר הי"ו לרגל שמחת הולדת הנינה
הרה"ח אברהם אהרן גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת	הרה"ח גבריאל יוסף קליגר הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכד
הרה"ח מרדכי דוד ויטראול הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת	הרה"ח חיים עוזר גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכדה
הרה"ח חיים מרדכי רוט הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת	הרה"ח יעקב ישראל ויטראול הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכדה
הרה"ח יוסף גוטפרב הי"ו לרגל שמחת אירוסית הבן	הרה"ח נתן לבל הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכדה
הרה"ח שלום רוט הי"ו לרגל שמחת הבר מצווה לבנו	הרה"ח אליקים רוט הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכדה
הר"ר אליעזר וינברג הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן	הרה"ח יונה וינברג הי"ו לרגל שמחת בר מצווה לנכדו
הר"ר דוד בנימין עקשטיין הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת	הרה"ח שלמה וינברג הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד
הר"ר יהודה שלאמע הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת	הרה"ח יעקב עקשטיין הי"ו לרגל שמחת הולדת הכרה

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכ"ז יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתידת קהל עדה חסידי נדבורנה ביתר

זמני הדלקת נרות חנוכה
ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ברוב עם, בבית המדרש הגדול
רחוב צדקה גבעה א'

יום רביעי פרשת ויגש
זאת חנוכה בשעה 8:30

יום רביעי פרשת מקץ
נר א' דחנוכה בשעה 8:30

סדרי חלוקת 'חנוכה געלט'

- לצעירי הצאן בת"ת של מוסדותינו
בתלמוד תורה, רחוב אמרי סופר 2 גבעה ג'
פרטים על יום החלוקה יפורסם בת"ת
- לבחורי החבורות
ביום מוצש"ק פרשת מקץ ליל נר ד' דחנוכה
לאחר הדלקת הנרות בביתו נאווה קודש
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
- לכלל אנשי שלומינו, אוהדינו וידידנו
ביום רביעי פרשת ויגש זאת חנוכה
לאחר הדלקת הנרות ועריכת השולחן הטהור

בברכת א פריילעכן חנוכה
הגבאים